

РЕШЕНИЕ

№ 4800

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разглежда докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело
№ 20231110207167 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. В. В. срещу наказателно постановление (НП) изх. №РД-05-0090 от 07.06.2022 г. на Директора на Столичната Регионална здравна инспекция (СРЗИ), с което на основание чл.209а, ал. 4 и чл.209а, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) му е наложена глоба в размер на 500 (петстотин лева) лв., за нарушение по т. 1, б. „а“ от Заповед №РД-01-32/27.01.2022 г. за изменение и допълнение на раздел I, т. 2 от Заповед №РД-01-21/21.01.2022 г. на директора на Столична Регионална здравна инспекция във връзка с чл. 63, ал. 1 и ал. 7 от ЗЗ.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното наказателно постановление, като се твърди, че липсват дата на издаване и номер на постановлението. Релевират се основания, свързани с липсата на данни и установеност по отношение качеството управител на санкционираното лице. В тази насока се навеждат твърдения, че доколкото процесният обект се стопанисва и управлява от юридическо лице, то всички права и задължения следва да възникват в неговия патримониум. Сочи се още липсата на надлежно извършено описание на нарушението, с оглед на което да се изясни по какъв начин жалбоподателят е нарушил посочената в НП разпоредба. Изтъква се, че от сочената за нарушена разпоредба на чл. 63, ал. 7 от ЗЗ не може да бъде изведено конкретно правило за поведение, нарушаването на което да бъде вменено във вина на жалбоподателя. Релевира се неяснота по отношение размера на наложената глоба. Моли се за присъждане на извършените в производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, но изпраща представител. Адвокат В. Н. взема отношение по съществото на делото, като заявява, че изцяло поддържа изложеното в жалбата. Моли за отмяна на процесното наказателно постановление, като в допълнение представя и писмени бележки. Моли за присъждане на направените разноски по делото пред всички инстанции.

Въззиваемата страна – редовно призована, не изпраща представител в

съдебно заседание. Същата взема становище по жалбата в придружаващото административнонаказателната преписка до съда писмо, в което се излагат съображения относно потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България е обявено в страната извънредно положение. Съгласно чл. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. Министърът на здравеопазването освен по Закона за здравето може да въвежда и други временни мерки и ограничения, определени в закон.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 7 от ЗЗ предвижда, че временни противоепидемични мерки по ал. 4 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място. В тази връзка, на основание чл. 73 от АПК, чл. 63, ал. 7 и чл. 63, б. „в“ от ЗЗ, Решение № 826 на Министерски съвет от 25.11.2021 г. за удължаване срока на обявената с Решение № 325 на Министерски съвет от 14.05.2020 г. извънредна епидемиологична обстановка при достигане на етап III от Националния план за справяне с пандемията от Sars-Cov-2, както и след съгласуване с държавния здравен инспектор за въвеждане на временни епидемиологични мерки на територията на гр. София, Заповед № г. и Заповед №г. на Министъра на здравеопазването е издадена Заповед №г. на Директора на Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/ за изменение и допълнение на Заповед № г. на директора на Столична РЗИ. С посочената Заповед се изменя т. 2 от раздел I на Заповед № г., като текстът на извършената промяна предвижда въвеждането на ограничено работно време от 06:00 часа до 22:00 часа при спазване на подхода със „Зелен сертификат“ за игралните зали, казината и заведенията за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, включително и тези към местата за настаняване. Предвидените с измененията промени влизат в сила считано от 00:00 часа на 27.01.2022 г.

На 04.02.2022 г., след 22:00 часа, служители на СРЗИ съвместно с представители на СДВР, ОДБХ и Икономическа полиция извършили проверка по спазване на противоепидемичните мерки в обект: „Наргиле бар - ТАБУ“, находящ се в гр. София, Студентски град, ул. „8-ми декември“ пред блок 23. При проверката било установено, че обектът работи след 22:00 часа с клиенти, с което е нарушена т. 2 на Заповед №г. на Директора на СРЗИ за изменение и допълнение на Заповед №

Въз основа на така направените констатации, на лицето В. В. В., в качеството му на управител на обект „Наргиле бар - ТАБУ“, бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от Г. С. - старши инспектор в отдел „Здравен контрол“, дирекция „Обществено здраве“ към СРЗИ за допуснатото нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, във връзка с неизпълнение на т. 2 от Заповед № г. на Директора на СРЗИ за изменение и допълнение на Заповед №г., вр. с чл. 63, ал. 7 от ЗЗ.

На база на съставения АУАН директора на СРЗИ е издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.209а, ал. 4 и чл.209а, ал.1 от ЗЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Гореизложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на св. Г. С. и писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

Настоящият съдебен състав възприема изцяло изложеното от св. С. в хода на съдебното следствие, като намира изнесените от нея твърдения за

обективни, изчерпателни, вътрешно непротиворечиви и способстващи изясняването на релевантните по делото факти. Приобщените писмени и гласни доказателствени източници единно и непротиворечиво изграждат фактическата обстановка по случая. Между същите не са налице съществени противоречия и несъответствия, с оглед на което настоящият съдебен състав ги кредитира в цялост.

При така установената по-горе фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, наведени в жалбата.

В изпълнение на своите правомощия настоящият съдебен състав намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, императивно посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. И двата процесуални документа са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити – в това число достатъчно ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Ясно и недвусмислено са посочени и датата и мястото на нарушението – 04.02.2022 г. в обект Наргиле-бар „Табу“ с адрес София, ул. „8-ми декември“ пред бл. 23. В съдържанието и на двата процесуални документа са ясно разписани нарушените законови разпоредби и нормата, въз основа на която е санкционирано лицето.

В случая съдът намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото му на защита до степен, даваща основание на съда да отмени оспореното НП само на това основание, без да разглежда спора по същество.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, свързани с неправилното определяне субекта на нарушението. Видно от служебно направена справка в Търговски регистър, считано от 20.09.2017 г. управител и едноличен собственик на капитала на „Табу Трейд“ ЕООД, с ЕИК 204769546, е именно жалбоподателят В. В. В.. Доколкото от последния не са ангажирани доказателства друго лице да е назначено на трудов договор като управител на съответното заведение, съдът приема, че именно жалбоподателят В. следва да носи отговорност за нарушението по т. 1, б. „а“ от Заповед №РД-01-32/27.01.2022 г. за изменение и допълнение на раздел I, т. 2 от Заповед №РД-01-21/21.01.2022 г. на директора на Столична Регионална здравна инспекция във връзка с чл. 63, ал. 1 и ал. 7 от Закона за здравето.

По отношение възражението на жалбоподателя за липса на конкретно правило за поведение, съдържащо се в посочената за нарушена норма на чл. 63, ал. 7 от ЗЗ, съдът намира същото за несъстоятелно. Съгласно текста на посочената разпоредба „Временни противоепидемични мерки по ал. 4 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място“. Именно съдържанието на така цитираната бланкетна норма е конкретизирано и детайлизирано с текста на посочената за нарушена т. 1, б. „а“ от Заповед №РД-01-32/27.01.2022 г., с която се изменя и допълва раздел I, т. 2 от Заповед №РД-01-21/21.01.2022 г. на директора на

Столична Регионална здравна инспекция. Съгласно текста на т. 1, б. „а“ от Заповед №РД-01-32/27.01.2022 г. се въвежда ограничено работно време от 06:00 часа до 22:00 часа при спазване на подхода със „Зелен сертификат“ за игралните зали, казината и заведенията за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, включително и тези към местата за настаняване. Очевиден е подходът на законодателя за умишлено оставане на празнота в нормата на чл. 63, ал. 7 от ЗЗ, която впоследствие, съобразно динамиката и промените в обществените отношения, свързани с опазване на общественото здраве, да бъде запълнена от конкретни временни противоепидемични мерки, взети със съответната заповед. В този смисъл съдът не споделя наведеното от жалбоподателя оплакване, свързано с неяснота по отношение конкретиката на осъщественото от него противоправно поведение.

Съдът счита, че нарушението правилно е отнесено към санкционната разпоредба по чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, която предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4, 7, 10 или 11 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, следва да се наказва с глоба от 300 до 1000 лв.

Във връзка с определяне размера на наказанието обаче, съдът счита, че административнонаказващият орган не е съобразил нормата на чл. 27 от ЗАНН, поради което необосновано е наложил на жалбоподателя глоба в размер над минимално установения. Поради отсъствието на каквито и да било мотиви, оправдаващи определянето на санкция в по-висок размер от минимално предвидения, съдът намери за справедливо размера на така наложеното административно наказание „глоба“ да бъде намален от 500 на 300 лева.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че процесното НП следва да бъде изменено в санкционната му част, но потвърдено в останалата.

В допълнение, съдът констатира, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото в случая не се установява липса или незначителност на вредни последици. Съобразявайки вида и значимостта на засегнатите обществени отношения, свързани с охрана здравето на гражданите, съдът не намира основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и липсата на направено искане за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, съдът не дължи произнасяне по същите.

Така мотивиран, съдът на основание чл. 63, ал. 7, т. 2 във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №..... г., издадено от Директора на Столичната Регионална здравна инспекция, с което на В. В. В., ЕГН:*****, за нарушение на т. 1, б. „а“ от Заповед №.....г. за изменение и допълнение на раздел I, т. 2 от Заповед №..... г. на директора на Столична Регионална здравна инспекция във връзка с чл. 63, ал. 1 и ал. 7 от Закона за здравето, е наложена „глоба“ в размер на 500 лв. (петстотин лева) на основание чл. 209а, ал. 4 и чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, като **НАМАЛЯВА** размера на административното наказание „глоба“ и го определя в размер на 300 (триста лева) лв.

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление в останалата част.

Решението подлежи на обжалване от страните с касационна жалба на

основанията, посочени в НПК, по реда на АПК пред Административен съд - София-град, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____